BASCHET

Discuții despre tactică

SUCCESUL DINAMOVIȘTILOR BUCUREȘTENI...

Așadar, învingînd și pe **Rapid București** (mult mai sigur ca în alte dăți) **Dinamo București** a rămas singura echipă din seria I care nu a cunoscut încă înfrîngerea. Partida de duminică a adus jucătorilor dinamoviști multe satisfacții, iar nouă ne-a prilejuit unele observații deosebit de instructive, care pot servi drept exemplu și celorlalte echipe.

Jocul de duminică a constituit o veritabilă luptă strategică, în care a învins echipa care a găsit — la timpul oportun — cel mai bun... antidot. Feroviarii au știut că dinamoviștii vor impune de la început jocului un ritm rapid și și-au luat toate măsurile de precauție, mai ales cele de regrupare în apărare. În același timp, ei au mizat foarte mult pe intercepții, iar **Cr. Popescu** — bine lansat — a prins de mai multe ori pe picior greșit apărarea adversă. Cu aceste mijloace, rapidiștii — dezavantajați ca pregătire fizică și medie de înălțime — au reușit totuși să facă față cu succes.

După pauză însă, antrenorul **Dan Niculescu** și elevii săi au servit adversarilor o adevărată surpriză. Dinamoviștii au început să acționeze mai lent, cu predilecție pentru joc pozițional (arma de bază a Rapidului), fapt care a răsturnat toate planurile antrenorului **Al. Popescu**. Adăugînd la aceasta și excepționala reușită a încercărilor la coș executate de dinamoviști între min. 20 și 30, vom găsi una din cheile succesului lor de duminică.

Înregistrările făcute pe marginea meciului vor da o imagine și mai precisă asupra acestei pasionante dispute: DINAMO: încercări de la semidistanță 35—20 (57%); încercări de sub coș 27—15 (55%); aruncări libere 14—12 (85%); recuperări în atac (6) și în apărare (26); pase greșite 10; greșeli de tehnică 13; procentaj de greșeli 25%; RAPID: încercări de la semidistanță 38—16 (42%); încercări de sub coș (53%); aruncări libere 20—14 (70%); recuperări în atac (6) și în apărare (17); pase greșite 12; greșeli de tehnică 9; procentaj de greșeli 22%.

FOBIA „ZONEI"

În încheierea cronicii meciului feminin Constructorul — Știința arătam că jucătoarele de la Știința nu au reușit să se descurce în fața apărării în zonă aplicată de adversare. Același lucru s-a petrecut însă și în partida Voința — Progresul, în care baschetbalistele de la Voința au luptat din greu și au cîștigat de-abia la limită, fiind incomodate de sistemul de apărare aplicat de adversare. Și dacă ne vom aminti și de alte întîlniri, unele chiar internaționale, vom constata că atacul „zonei" a constituit întotdeauna o problemă pentru jucătoarele noastre, care au o adevărată fobie pentru această apărare.

O explicație ar fi faptul că o vreme a fost interzisă practicarea „zonei" în campionatele republicane și, deci, echipele nu au mai avut interes să se pregătească pentru atacul ei. De atunci au trecut însă cîțiva ani, în care chiar și cele mai bune formații (exemplele oferite acum de Știința și Voința și altădată de Rapid, sînt elocvente) au capotat sau au cîștigat foarte greu în fața unor adversare inferioare ca valoare.

Cauza e clară: insuficientă pregătire pentru atacul „zonei". Soluția și ea clară: acordarea atenției cuvenite atacului „zonei" cu accent pe elementele lui de bază și anume sporirea efortului COLECTIV în atac, folosirea paselor scurte puternice (directe și cu pămîntul), precizia aruncărilor la coș de la distanță și semidistanță, pregătirea acțiunii decisive prin aglomerarea jocului pe o parte a „zonei".

Să sperăm că în etapele viitoare vom vedea roadele unei astfel de preocupări.

Cui va pasa Margareta Simon? „Zona" bine aplicată de jucătoarele de la Constructorul, dar mai ales defectuosul plasament al partenerelor, o fac să ezite. Fază din meciul Constructorul — Știința

Foto: P. Romoșan

CLASAMENTELE LA ZI

MASCULIN — SERIA I

1. Steaua Buc.	8	7	1	680:492	15
2. Știința Buc.	8	7	1	559:512	15
3. Dinamo Buc.	7	7	0	578:416	14
4. Rapid Buc.	8	5	3	630:539	13
5. Știința Timiș	8	4	4	533:546	12
6. Dinamo Oradea	6	5	1	398:340	11
7. Politehnica Cluj	8	3	5	483:534	11
8. Știința Cluj	8	3	5	506:532	11
9. Steagul roșu Brașov	8	1	7	568:657	9
10. C.S.M.S. Iași	8	1	7	494:604	9
11. Știința Tg. Mureș	8	1	7	519:634	9
12. Farul Constanța	7	2	5	384:506	9

SERIA A II-A

1. Aurul Brad	7	7	0	565:425	14
2. Siderurgistul Galați	7	6	1	533:426	13
3. Știința Craiova	7	6	1	484:460	13
4. Voința Tg. Mureș	7	5	2	451:433	12
5. Voința Satu Mare	7	3	4	484:454	10
6. I.C.F.	7	3	4	459:442	10
7. Olimpia M.I. Buc.	7	3	4	470:460	10
8. Progresul Buc.	7	1	6	448:524	8
9. A.S.A. Bacău	7	1	6	370:504	8
10. Petrolul Ploiești	7	0	7	377:513	7

FEMININ — SERIA I

1. Rapid	6	6	0	458:290	12
2. Știința Buc.	6	5	1	407:278	11
3. Mureșul Tg. Mureș	6	5	1	320:279	11
4. Voința București	6	4	2	341:275	10
5. Constructorul Buc.	6	4	2	335:320	10
6. Știința Cluj	6	4	2	323:322	10
7. Voința Brașov	6	1	5	343:357	7
8. Progresul Buc.	6	1	5	258:324	7
9. Voința Oradea	6	0	6	238:389	6
10. Știința Constanța	6	0	6	216:405	6

SERIA A II-A

1. Olimpia București	6	3	3	332:299	9
2. I.C.F.	5	4	1	307:253	9
3. Voința Tg. Mureș	5	4	1	270:229	9
4. Crișul Oradea	5	3	2	246:236	8
5. A.S.A. Cluj	6	2	4	362:388	8
6. Spartac Salonta	6	2	4	321:296	8
7. Știința Timișoara	5	2	3	186:213	7
8. C.S.M.S. Iași	5	3	2	240:265	7
9. S.S.E. Rm. Vîlcea	5	1	4	240:325	6

Etapa a VII-a a campionatului feminin (seria I) și meciul C.S.M.S. Iași — Voința Tg. Mureș (seria a II-a), programate inițial pentru 29 noiembrie, se vor disputa la altă dată.

PATINAJ

AȘA SE ÎNVAȚĂ...

Cîteva concluzii pe marginea concursului internațional de patinaj artistic

Concursul internațional de patinaj artistic, rezervat juniorilor, care s-a desfășurat la sfîrșitul săptămînii trecute în Capitală, a fost organizat cu scopul de a face un schimb de experiență cu reprezentanții unor țări cu tradiție în acest sport. Răspunzînd invitației forului nostru de specialitate, federațiile din Austria, R. S. Cehoslovacă și R. D. Germană au trimis la București sportivi de o valoare ridicată. *Elisabeth Nestler* și *Joseph Schneider* sînt campioni de juniori ai Austriei, iar *Marianne Mirmseker* și *Jutta Will* au ocupat locurile 2 și respectiv 5 în campionatul senioarelor din R. D. Germană. Cît privește perechea *Brigitte Weise — Michael Brychcy* (care a încîntat pe spectatorii bucureșteni), specialiștii îi prevăd un mare viitor. Și reprezentantele R. S. Cehoslovace au venit cu o frumoasă carte de vizită: *Alena Zaleska* și *Helena Stemberova* dețin locurile 4 și respectiv 8 în ierarhia celor mai bune senioare din țara lor. În afară de aceasta, majoritatea patinatorilor străini au la activ multe concursuri internaționale.

Am făcut această scurtă prezentare a oaspeților noștri (care au confirmat așteptările) pentru a sublinia clasa adversarilor patinatorilor romîni și diferența de experiență ce există între unii și alții. În plus, a mai existat și o diferență de vîrstă (îndeosebi la fete), reprezentantele noastre fiind mult mai tinere. Cum s-au comportat totuși sportivii romîni? *Elena Moiș* a fost mai aproape de adversare, celelalte două colege ale ei, *Cristina Formagiu* și *Aurica Ion* evoluînd meritoriu. La băieți, diferența de valoare dintre patinatorul austriac și sportivii romîni a fost mai mică. S-au remarcat *Mihai Stoenescu* și *Nicolae Belu*, care progresează continuu.

În general, sportivii romîni au fost deficitari la capitolul tehnică, din care cauză la „impuse" nu au desenat cu exactitate diferitele figuri. În timp ce urmele unor sportivi străini deviau, la o serie de exerciții, pe un interval de 2—3 cm., reprezentanții noștri nu aveau siguranță în mișcări și din această cauză „desenele" lor nu erau simetrice. La „libere", *Elena Moiș, Aurica Ion, Radu Ionian, N. Belu* și *M. Stoenescu* au reușit unele sărituri duble care, din păcate, nu au fost suficient de clare.

Mai important este însă faptul că toți sportivii romîni au avut de cîștigat din acest concurs, aclimatizîndu-se cu atmosfera întrecerilor internaționale și acumulînd noi cunoștințe.

În altă ordine de idei, se pare că arbitrilor noștri le-a intrat în reflexe o anumită ierarhie a valorilor care a existat cîndva și din acest motiv nu sînt receptivi la schimbările ce au survenit între timp. Numai așa se explică de ce cei doi arbitri romîni din juriul concursului, *Irca Minculescu* și mai ales *Nicolae Malarciuc* nu-și puteau închipui că *Radu Ionian*, campionul țării, poate fi depășit de elemente tinere și, ca atare, l-au favorizat în dauna lui *Mihai Stoenescu*. Dar, ultimul cuvînt în clasamentul la „impus" l-au avut ceilalți trei arbitri. Procedînd astfel, arbitrii noștri îi fac un prost serviciu lui *Ionian* care, în loc să fie stimulat să muncească mai mult, este împins la automulțumire prin primirea unor note pe care nu le merită. În schimb, tinerele talente își văd strădaniile neapreciate. Ce să credem despre arbitrajul prestat de tov. *N. Malarciuc* (președintele colegiului de arbitri!)? În timp ce pe concurenții noștri îi puncta cu mult mai puțin decît arbitrii străini, cu oaspeții era mai darnic chiar decît proprii lor arbitri! Să fim bine înțeleși. Detestăm arbitrajul care favorizează, fără nici o bază reală, pe sportivii noștri, creîndu-le un nejustificat sentiment de autoliniștire. Dar nu putem fi de acord nici cu o asemenea... ploconeală în fața altor concurenți.

Gîndindu-ne la viitorul patinajului nostru artistic, trebuie să spunem că avem încă datoria să învățăm. Și asta nu oricum. Să nu copiem figurile văzute la cutare sau cutare concurent străin. Procedînd astfel vom fi veșnic în urmă. Antrenorii și specialiștii federației noastre, ca și sportivii înșiși, să desprindă din evoluția oaspeților ceea ce este trainic: *modul de pregătire, căutările, preocuparea pentru cizelarea talentelor, **metoda** cea mai potrivită pentru dozarea **efortului**, îmbinată cu cultivarea **spiritului** creator. Pentru că prin însăși **definiția** sa, acest sport este o **ARTĂ** care cere nu numai foarte mult talent (atenție, deci, la selecție!) ci și o muncă migăloasă, de zi cu zi și ceas de ceas, pentru **însușirea** și **perfecționarea** măiestriei.*

Individualizarea antrenamentelor se impune în patinajul artistic poate mai mult decît în alte sporturi. Nu numai pentru a găsi metodele cele mai adecvate fiecărui element în parte. Ci și pentru ca, pe baza calităților pe care le are, să se lucreze cu pricepere și perseverență la creșterea personalității patinatorului respectiv, lucru hotărîtor — după părerea noastră — în crearea valorii. Iată de ce, paralel cu munca largă de învățare a patinajului de către cît mai mulți copii, de depistarea de noi cadre, socotim necesar ca antrenorii *cei mai buni* să-și rezerve o bună parte din timp pentru lucrul cu elementele de perspectivă cele mai talentate de care dispunem la ora actuală. Pentru realizarea acestui scop, antrenorii trebuie să lucreze metodic cu cel mult 3—4 sportivi.

Concursul internațional de săptămîna trecută ne-a arătat că avem fete și băieți talentați, care, supuși unei atente pregătiri, vor putea merge pe drumul consacrării. Federația noastră să nu manifeste rezerve în invitarea altor patinatori, cît mai puternici, de la care să avem de învățat. Pentru că, așa cum scriam mai sus, ceea ce ne interesează astăzi este mai puțin locul ocupat în clasament și mai mult ceea ce ne rămîne după un asemenea concurs. Lăsăm pe specialiști să tragă celelalte concluzii.

REP.

PUNCTE DE VEDERE

GIMNASTICII NOASTRE — O INFUZIE DE TINEREȚE!

Melbourne, Moscova, Roma, București, Cracovia — iată doar cîteva etape ale afirmării internaționale a gimnasticii noastre de performanță, etape care au înscris în palmaresul unora dintre cele mai bune gimnaste din R.P. Romînă succese de prestigiu: medalii olimpice, locuri fruntașe la campionatele mondiale sau la „Cupa Europei". Nu întîmplător, despre gimnastica noastră feminină se vorbea cu stimă, sportive ca Sonia Iovan sau Elena Leuștean-Popescu fiind cotate printre cele mai bune din lume.

Adăugați la această „carte de vizită" relativ buna comportare din acest an a echipei noastre feminine ca și asigurările repetate ale antrenorilor lotului feminin (Maria Ionescu și Caius Jianu) că „formația noastră se numără printre cele mai bune din lume" și veți găsi motivele pentru care întrezăream că la Tokio gimnastica noastră se va impune din nou, confirmînd bunele rezultate de pînă acum, Dar, nu s-a întîmplat așa. Iubitorii sportului de la noi, care în perioada J. O. așteptau zi de zi vești bune din orașul Olimpiadei, au rămas cu totul surprinși cînd au aflat de pozițiile pe care s-au situat gimnastele și gimnaștii noștri în ierarhia olimpică, la sfîrșitul întrecerii supreme. Să recapitulăm: echipa feminină pe locul 6, cea masculină pe locul 12; la individual, sportivii noștri au ocupat următoarele locuri: 14—Sonia Iovan, 20—Elena Leuștean-Popescu; 37—Elena Ceampelea; 41—Atanasia Ionescu; 48—Emilia Liță; 54—Cristina Doboșan; 31—Frederic Orendi; 40—Gheorghe Tohăneanu; 51—Anton Cadar; 69—Alexandru Silaghi; 86—Gheorghe Condovici; 88—Petre Miclăuș.

În astfel de cazuri se folosește expresia „comentariile sînt de prisos". De data aceasta însă, după părerea noastră, comentariile, dimpotrivă, se impun. Este necesară o analiză temeinică, o explicație a comportării și locurilor nesatisfăcătoare ocupate la Tokio, pentru ca, desprinzînd învățămintele cuvenite, forurile de resort să ia măsurile cuvenite, pentru redresarea gimnasticii noastre, pentru ca aceasta să-și reocupe locul în rîndurile disciplinelor sportive fruntașe.

Ne vom referi mai întîi la echipa feminină. A fost evident încă din 1962, cînd la „mondialele" de la Praga echipa feminină a ocupat doar locul 9, că în gimnastica noastră de performanță se resimte în mod serios lipsa unor rezerve valoroase, care să poată înlocui în orice moment pe așa-zisele „senatoare de drept". Iar, măsurile luate de federație nu au reușit să remedieze această situație nesatisfăcătoare. Așa se face că pentru alcătuirea „echipei olimpice 1964" a trebuit să se apeleze la gimnaste în general vîrstnice, este adevărat cu o îndelungată activitate competițională, dar care, în mod firesc, țin pasul tot mai greu cu gimnastica modernă. Elementele tinere de perspectivă fie că au lipsit, fie că nu au fost încurajate și pregătite în măsură suficientă. Aceasta a dus la situația că componentele echipei olimpice feminine puteau fi indicate cu ușurință încă de acum un an sau doi, neexistînd un lot numeros de gimnaste bine pregătite, între care să se angajeze o adevărată „bătălie" pentru calificarea în echipa reprezentativă. (Credem că exemplul echipei Cehoslovaciei care a avut o comportare foarte bună la Tokio, este cel mai convingător în acest sens, cea mai „vîrstnică" gimnastă fiind Vera Ceaslavska — 22 ani). Slaba legătură cu terenul și înfumurarea antrenorilor loturilor, munca insuficientă de depistare, promovare și selecție a elementelor talentate au făcut ca lotul gimnastelor fruntașe să fie astăzi foarte redus, situație ilustrată și de faptul că de ani de zile titlul de campioană pe echipe revine uneia și aceleiași formații, Știința București, care „trăiește" doar prin Iovan, Leuștean și Ionescu.

Dar acestei cauze majore — esențiale — care a determinat insuccesul nostru olimpic, i se adaugă și altele, dintre care cea mai însemnată este modul defectuos în care a fost pregătită echipa reprezentativă în vederea examenului de la Tokio. Învățînd insuficient din „lecția mondialelor", antrenorii lotului nu au conceput exerciții liber alese la nivelul cel mai ridicat pe plan internațional, gimnastele noastre văzîndu-se net depășite la Jocurile Olimpice la acest capitol. Pe întreaga perioadă a pregătirii, în locul unei analize critice a comportării gimnastelor noastre, antrenorii responsabili au cultivat cu bună știință un spirit de automulțumire, susținînd de fiecare dată sus și tare că „gimnastele merg foarte bine", că succesul olimpic nici nu poate fi pus la îndoială (ignorîndu-se total simțul măsurii, se vorbea chiar de medalii de aur!?), că vom face și drege. Pentru a nu „știrbi" palmaresul echipei, adversarii puternici au fost ocoliți abil, iar rezultatele favorabile realizate în compania unor echipe slabe — „umflate", supraapreciate. Acest mod de a privi lucrurile a influențat, firește, și echipa, aceasta fiind prea sigură pe un rezultat bun, trecînd ușor peste lipsuri evidente și refuzînd să accepte că ar exista neajunsuri în pregătire. În multe concursuri interne și internaționale, antrenorii, solidarizîndu-se cu sportivele (familiarism în toată regula), numai și numai de dragul obținerii unor rezultate favorabile, **nesemnificative** de altfel, au acceptat ca gimnastele să scoată din exerciții elementele dificile, de surpriză, pe motivul că, chipurile; să nu vadă adversarii... adevărata noastră valoare. Dar situația aceasta a dus — cum era și firesc — la rezultate contrarii celor scontate, pentru că tot „scoțînd" și „scoțînd" gimnastele au „scos" și la Tokio, prezentîndu-se, după propriile cuvinte ale antrenoarei federale Maria Ionescu, cu exerciții... mai scurte la unele aparate, exerciții care, normal, au fost depunctate. Automulțumirea exagerată a dus la un alt aspect negativ: antrenorii care au răspuns de pregătirea olimpică au refuzat pur și simplu să mai țină seama de sfaturile bune venite din partea altor specialiști, considerîndu-se — greșit, după cum s-a văzut — atotștiutori, iar sportivele — înfumurîndu-se și ele — nu au reușit să-și vadă lacunele din pregătire, pentru a le lichida la timp. În plus, se pare că au fost și greșeli de planificare a pregătirii, pentru că la Tokio echipa nu a fost în cea mai bună formă a ei, concurînd fără nerv, reținut, șters. Iar rezultatele s-au văzut.

Cît privește echipa noastră masculină, se pare că ea a luptat și s-a pregătit mai mult pentru a face... deplasarea la Tokio, decît pentru a concura acolo cu succes. Numai așa se explică faptul că gimnaștii au atins forma maximă la meciul cu R.D. Germană, din septembrie, încheind sezonul neînvinși, dar extrem de obosiți (după o lungă suită de concursuri). Campionul țării, Anton Cadar, declara — de pildă — că după meciul cu R.D. Germană s-a simțit mai obosit decît oricînd în viața lui, la fel ca și ceilalți membri ai echipei, de altfel. În scurtul timp rămas pînă la J. O. echipa nu și-a putut reveni, astfel că la Tokio gimnaștii nu au concurat în plenitudinea forțelor lor (oricum, nu de valoare olimpică) **obținînd un rezultat nesatisfăcător.**

★

Specialiștii noștri prezenți la întrecerea olimpică au fost unanimi în aprecierea că în multe țări gimnastica a progresat mult în ultimul timp. Firesc, ne punem întrebarea: **de ce nu s-au luat toate măsurile pentru ca și gimnastica noastră de performanță să fie în pas cu progresul pe plan mondial, pentru a fi remediate din timp unele din lipsurile care au reieșit cu prilejul Jocurilor Olimpice?**

Se impune de urgență ca federația să elaboreze cu grijă un plan concret de măsuri care să vizeze o întărire considerabilă a muncii de instruire în asociațiile și cluburile sportive cu secții de gimnastică; să fie activizați pentru a-și aduce aportul la redresarea gimnasticii noastre **toți specialiștii**: profesori de educație fizică, antrenori; antrenorii loturilor reprezentative să viziteze mai des și să îndrume cu competență secțiile de performanță de pe întreg cuprinsul țării, să depisteze, promoveze și să selecționeze pe cele mai talentate cadre tinere; să se analizeze experiența valoroasă a altor specialiști de peste hotare pentru scurtarea procesului de instruire, astfel ca în decurs de cîțiva ani să se formeze un lot numeros de gimnaste și gimnaști bine pregătiți.

Numai așa se va putea vorbi din nou despre gimnastica noastră ca despre un sport fruntaș, numai așa vom putea obține în viitor noi succese de prestigiu internațional.